

JARNÍ TRHOVKA

Milí čtenáři,

venku se to sice zatím ještě úplně netváří, ale jaro je neomylně tady. Dny se prodlužují a my už ráno nevstáváme do tmy. Dokonce i večer je vidět mnohem déle a tak žebráme, aby nás rodiče nechali déle venku a hlavně, abychom nemuseli jít včas spát. Velikonoce jsou za dveřmi a my Vám všem chceme ukázat, co je nového u nás na Lerchovce.

Je toho hodně! V našem velikonočním čísle časopisu se dozvíte hodně zajímavých věcí! Přečtete si naše slohové práce, složili jsme pro Vás básničky, připravili křížovky i rozhovory se zajímavými osobnostmi. Přinášíme také pár postřehů z velikonočního jarmarku, který proběhl v hale naší školy.

Přejeme Vám hezké čtení a hlavně rozkvetlé jaro!

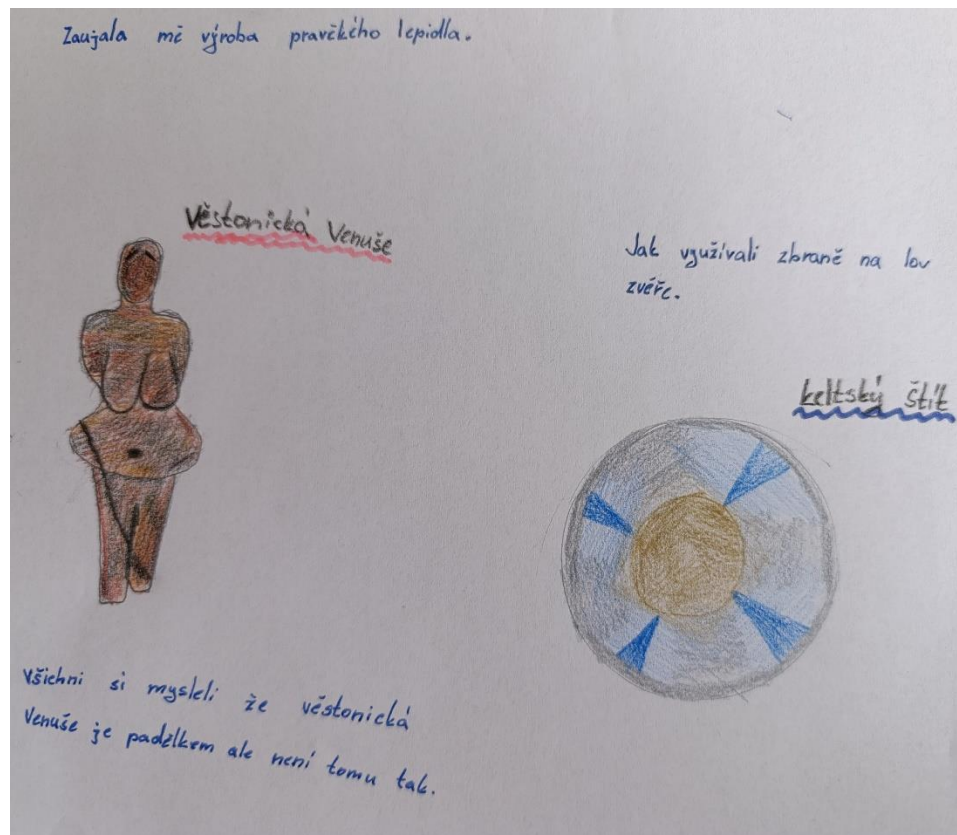
Vaše redakce

Obrázek na titulní stránce L.Tranová, 9.C

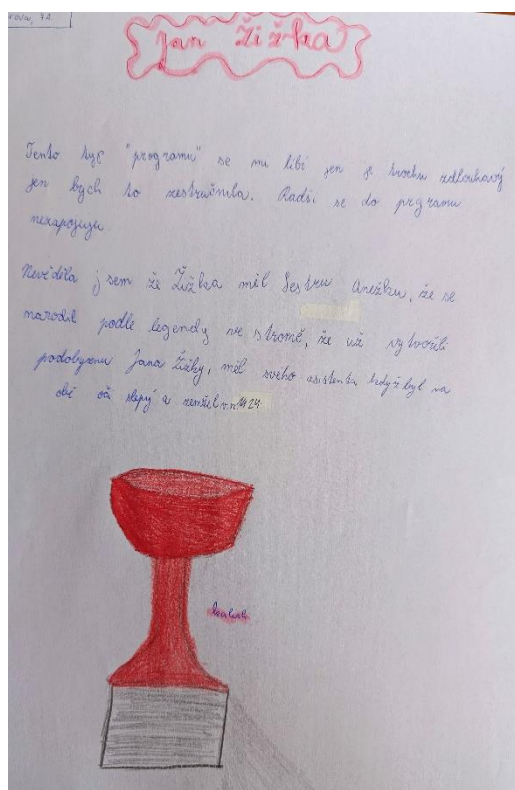
Dějepisné programy o pravěku a husitství

Ještě před Vánoci se všechny šesté a sedmé třídy zúčastnily v Káču přednášky, která měla ozvláštnit výuku dějepisu. Sedmáci viděli program o Janu Žižkovi a šesté třídy si užily opakování pravěku. Jak se to žákům líbilo?

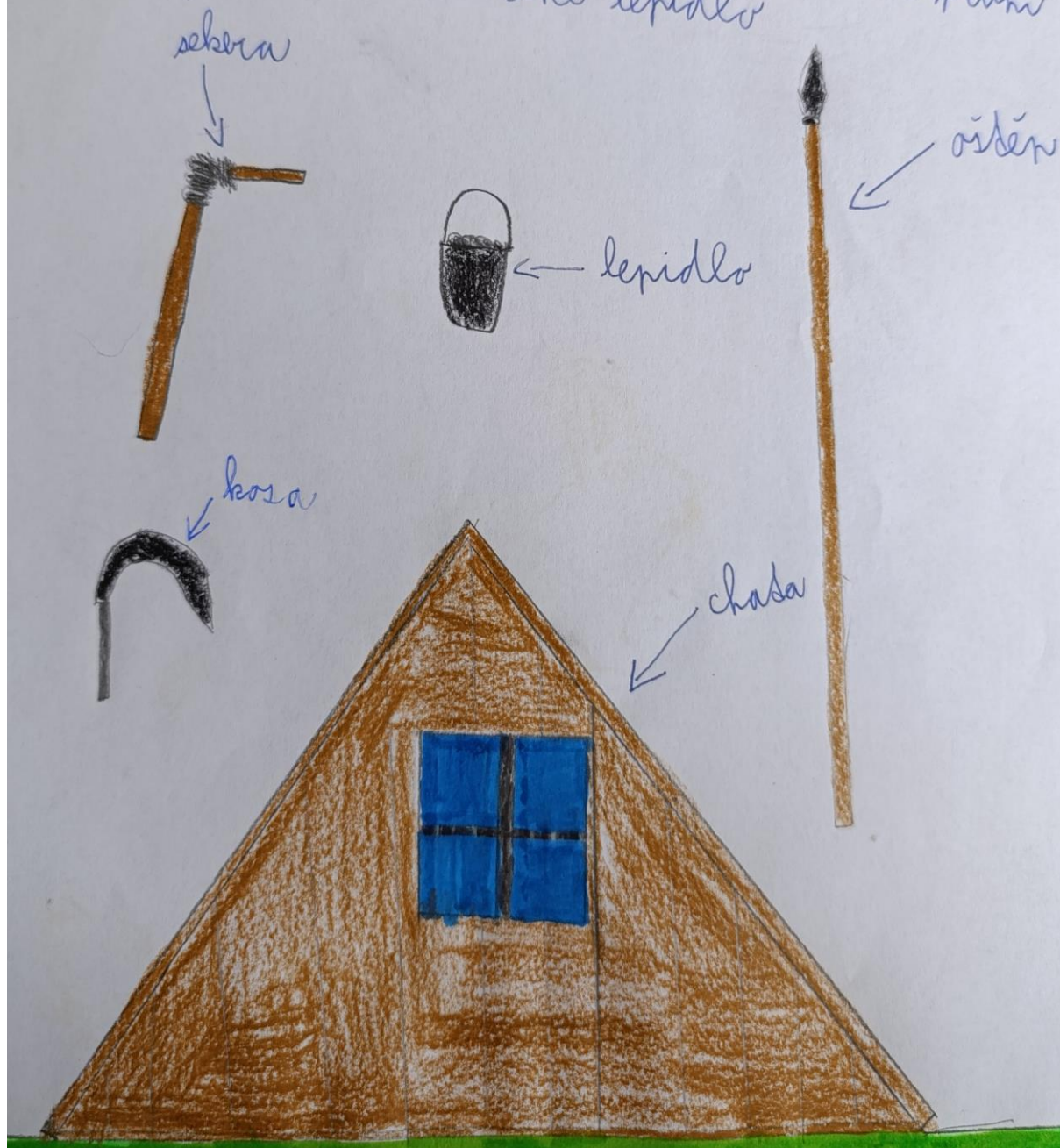
B. Vošalíková, 6.B

T. Todorová, 7.A

PRAVĚK

Na pravěk se mi líbilo. Byla to hodně skvělá akce.
když uměli řezat ležely směrem na východ a mluví
na západ, kelové si rozdělili začali dělat první
chasy, dělali si keltské lepidlo

Jan Liška

~ Magda Čákrťová ~
7.A

Naučila jsem se / rájalo mi

- Že se narodil ve vyhořelém dubu
- Zemřel v roce 1424
- Měl ve znaku raka
- Měl sestru aněšku
- MOŽNÁ se narodil (když)
- ~ u něho doma

• Chvíli bych se podívala kam,
kde bojoval

• Nášli bolavce se rozšířelo
čísle bílé prádla a náhý bojovníci
ho poslapali a ona se mářovala
a něčím ho bouchla (víc jsem nevěděla)

Libilo se mi žít u toho vyprávění

Bylo video.

~ Symbol husitů ~

~ znak Jana Lišky ~

(to je rak, ne mraveneček!)

~ jak vyhládal ~

Moje hodnocení: ★★★★★

JAN ŽIŽKA

Libilo se mi, že tam měl spousty ukázek obraní a výstroje v tehdejší době. Prezentace se mi také moc líbila a bylo dobré, že to s tématem nečetl a namaloval si to. Mě se to moc líbilo a chtěla bych někdy ještě něco takového mít. Ohodnocení: ★ ★ ★ ★ ★

Zaujalo mě, že měl Jan Žižka bratra a sestru. Líbili se mi obrázky v prezentaci i videa. Nevědela jsem, jak přišel Žižka o své levé oko. Tady v té prezentaci jsem se to dovědela a to mě moc těší.

Na obránek jsem nakreslila miny komiksové a tam jak Žižka přišel o své levé oko.

Velký pátek

Martinka šlapala po vyšlapané cestě společně se svou rodinou. Šli po velkém poli, na které zářilo slunce. Martinka si utřela pot z čela a pohlédla směrem vzhůru. Kvůli oslnivě zářícímu slunci musela přivřít oči. Nad nimi se majestátně rozprostíral velký šumavský hvozd.

“Pojď, Marti!” vybídla ji maminka. “Už jdu.” zvolala. Ještě jeden upřený a rychlý pohled na zmenšující se Sušici. Doběhla svou rodinu, která už vstupovala do lesa. Stín stromů byl příjemně chladivý. Martinka blaženě vzdychla. Zaposlouchala se do zvuků lesa. Milovala to. Stromy šuměly ve větru, zpívali ptáci a v dálce slyšela i šumění potůčku.

Náhle mezi všemi obyčejnými lesními zvuky uslyšela jiný zvuk. Jako by se pohnula obrovská masa hor. “Co to proboha je?” přemýšlela. “Asi někde spadl nějaký balvan.” pomyslela si. Ale pak jí došlo, že padající balvany takový zvuk rozhodně nedělají. Za každou cenu chtěla zjistit, co to bylo. Zdálo se, že z její rodiny si toho nikdo nevšiml. Bratr a rodiče si dál poklidně povídali o tom, jak hezký výhled bude z rozhledny, na kterou šli. “Potřebuji si odskočit!” zavolala na maminku. “Pak nás dožeň!” odpověděla maminka.

Martinka se vydala k místu, odkud zvuk slyšela. Asi po dvou minutách prolézání keřů, podlézání větví a škobrtání o nerovnou lesní půdu, stanula na velké mytině. Zalapala po dechu. “No jasně.” pomyslela si. Když byla ještě malá, chodila sem se školkou na procházky. Ano a tamhle vede ta cestička, kterou jsme sem chodili. Ale něco se jí tady nezdálo. Pootočila se a najedou uviděla skálu, která tady vždycky byla, ale tentokrát byla otevřená. Z průrvy zářilo tlumené zlaté světlo. Così jí nutilo jít do nitra skály.

Martinka odhodlaně vykročila vpřed. Všimla si, že z otvoru se line jakási zlatá záře. Vkročila dovnitř skály. Dech se jí napětím málem zastavil. A rázem se dozvěděla, co je to za záři. Uvnitř skály se nacházelo nespočetně pokladů, zlata, drahých kamenů a podobných věcí. Přistoupila blíže. Zblízka se všechny poklady zdály ještě hezčí. “Páni!” vydechla užasle. Sotva se však její hlas odrazil od stěn skal, podlaha a stěny se zatřásly a úzký vchod se pomalu začal uzavírat. Vrhla se vpřed, ale jakási neviditelná síla ji odhodila zpět. Dopadem si vyrazila dech. Než se však stačila opět postavit na nohy, vchod už zmizel. Zůstala sama zavřená ve skále. Jeskyni osvětlovala pouze tlumená záře pokladu.

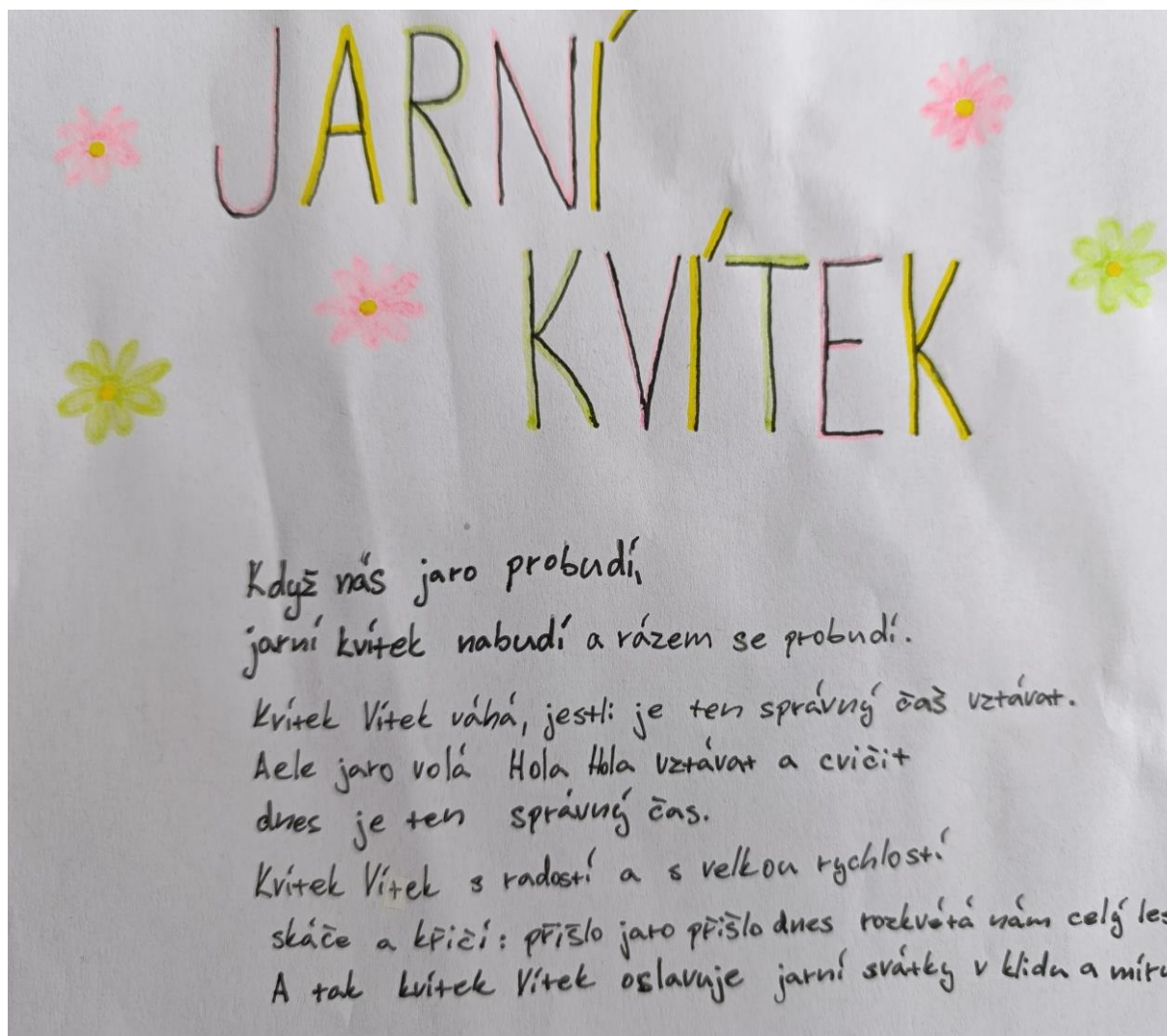
Co myslíte, podařilo se Martince dostat se z jeskyně ven? Počkejte si na pokračování v příštím čísle.

A. Lhotáková, L. Kočí, 5.C

Velikonoční básničky

Naši žáci velice rádi píší básně,
obzvláště ty jarní, jak se můžete sami
přesvědčit ☺

A.Holá, E. Kočí, 6.A

✧ Přišlo Jaro ✧

Přišlo jaro to je krásná,
Příroda už zase jásá, všechno
kolem voní kvete, jak je krásné
být na světě. Zelenou barvou
se stromy hálí, krásným listím
se obalí, Zvířata se na svět
rodí špatně se jim z prvu chozí,
za chvíli už skotačí až jim mámi
nestačí. Slunce hřeje, ptáček zpívá
zelená se celá jiva, Děky tiše pobrukuje,
větve, stromy zdobí tují. Jaro vzdychlo
zemi sílu, květy rostou, včelky bzucí,
V srdci jara, klíel ašen země zaví,
každý den!

D.Zinkeová, 6.A

Anonym, 6.A

Loučení se zimou

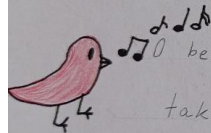
Mávám vločky sněhové,

končí ráno ledové

Všechno kolem voní krásně,

jarní vzduch mi šeptá báseň

berušce námé dlaní,

také ptací hudbě ranní

Brzy v trávě z velké lásky,

na jdu máme sedm krásy

Holky a Velikonoce

Holky pečou vdolky,
taky vystavují půlky.
Kluci už vychází,
s pomlázkou se prochází.
Nela dostává na zadek,
plácá ji přes něj Radek.
Všechny holky ječí,
padají jim slzy z očí.
Radek „balí“ děvenky,
které sází sněženky.
Radek má rád vajíčka,
která snáší slepička.
Miluje je i babička,
křestním jménem Anička.
Dává si je se solí,
zajídá to cibulí.
To je konec básničky,
pro kluky i holčičky.

D. Psohlavec, T. Pivoda, B. Vilček, 5.C

PŘEMYSL OTAKAR II.

Chcete se dozvědět něco o životě Přemysla Otakara II.? Přečtěte si exkluzivní rozhovor, který jsme s ním vytvořili.

Zdravím vás, Přemysle Otakare, smím se Vás zeptat, jak jste získal přezdívku „král železný a zlatý“?

Dobrý den, přezdívku jsem získal jednoduše, „železný“ kvůli tomu, že jsem velký válečník a „zlatý“ kvůli tomu, že jsem hodně bohatý a vládnu bohatým zemím.

Aha, to je zajímavé, přitom jste se ale králem vůbec stát neměl, že ne?

Ne, to neměl, původně jsem byl připravován na církevní dráhu. Můj otec ale nevládl podle mých představ, a tak jsem se rozhodl vládu převzít.

Hmm, tak to je štěstí, že jste se tak rozhodl, protože vládnete opravdu velkému území, je to tak?

Ano, to je pravda, ovládám velké území, které sahá od Baltu až po Jadran.

Páni, tak to je opravdu velké území, budete se mnou ale jistě souhlasit, že je důležité území nejen rozšiřovat ale i rozvíjet.

Ano, to s vámi zcela jistě souhlasím. Právě z důvodu rozvoje jsem založil nebo nechal postavit už nespočet klášterů, hradů, zámků a také měst, například zde u vás Klatovy, Domažlice i vaši Sušici.

Ano o Sušici samozřejmě vím a moc vám děkuji =) Pojd'me teď ale stranou od politiky, smím se vás také zeptat na váš osobní život?

Tuto otázku jsem samozřejmě čekal. Jak jistě víte, jsem ženatý už podruhé. Můj první sňatek s Markétou Babenberskou byl čistě politický, ale přesto jsem si jí vážil. Byla o mnoho let starší než já, ale díky ní jsem získal Rakousy. Nakonec jsem ale nechal náš sňatek anulovat a oženil jsem se s Kunhutou Uherskou. S ní jsem měl syna Václava II. Měl jsem i několik dalších dětí mimo manželství. Na svou rodinu jsem byl vždy přísný, ale chtěl jsem jim zajistit dobrou budoucnost.

Kunhuta Uherská

Markéta Babenberská

Přemysle Otakare, náš čas pro rozhovor se pomalu chýlí ke konci, mám ale připravenou ještě poslední otázku: Jak oba víme, čeká vás právě důležitá bitva o ovládnutí alpských zemí, ve které se utkáte s Rudolfem I. Habsburským. Jaký očekáváte výsledek?

No dovolte, co je tohle za otázku, já samozřejmě věřím v absolutní vítězství!

Děkuji Vám za rozhovor.

Pozn. red.: tento rozhovor vyšel 30. 8. 1278, a tak musíme čtenáře bohužel informovat, že král Přemysl Otakar II. Padl v bitvě na Moravském poli dne 26. srpna 1278

Dobový obrázek – Bitva na Moravském poli

Zdroje, které jsem použila:

Panovníci českých zemí, Tereza Nickel

Přemyslovci – jak žili, vládli, umírali, Josef Žemlička

Internet – www.kudyznudy.cz

Velikonoční luštění pro chytré hlavičky

Masopust

A	A	N	Ú	R	B	P	B	E	K
B	H	F	X	O	D	O	D	G	R
A	C	Ř	Q	R	Ě	M	K	K	Ň
B	I	Á	V	F	D	E	E	Ý	N
S	N	D	I	U	E	T	R	V	E
I	E	Ě	S	A	K	A	U	Z	V
X	Ž	V	R	I	B	Č	T	E	É
M	E	D	V	Ě	D	K	Ň	Ř	S
R	R	E	Ž	I	D	A	E	U	T
D	F	Ň	A	N	B	I	L	K	A

Pomeťacka
 Medvěď
 Nevěsta
 Medvěd
 Rezník
 ženich
 Klibra
 brůna
 Lavr
 Tulek
 Dědek
 Bába
 žid

L. Matějovicová, 6.A ↑ L. Vážanová, B. Bublíková, 6.A ↓

OSMISMĚRKA

ZKUSTE VYLÚSTIT TUTO OSMISMĚRKU.
PŘEJI HODNĚ ŠTĚSTÍ♥.

D	U	B	E	N	V	Č	E	L	A	M	S	H
Ž	K	Y	T	K	A	M	P	T	R	X	U	H
U	A	K	F	A	J	L	E	O	U	G	F	E
S	Á	P	L	Š	Í	D	K	D	O	A	D	P
D	V	B	O	T	Č	I	C	D	I	M	U	G
Ě	A	A	D	A	K	R	Á	L	Í	Č	E	K
V	X	S	K	N	O	B	E	R	Á	N	E	K
D	N	L	E	C	O	N	O	K	I	L	E	V
E	I	V	E	N	A	K	N	E	Ž	Ě	N	S
M	N	I	N	A	T	I	V	I	T	L	U	M

VELIKANOCE KYTKA
 VAŠÍČKO HUGO
 DUBEN
 KRÁLČEK
 MILKA
 DŽUS
 MULTIVITAMIN
 BERÁNEK
 KRÁVA
 KAŠTAN
 SNĚŽENKA
 GUMÍPČI
 MEDVĚD
 MED
 VĚLA

VELIKONOČNÍ ČTYŘSMĚRKA ↕ ↗ ↘ ↙

SE ZVÍŘÁTY

MLÁDĚTA

nakonec rodiny
spoj

RODIČE

K	Á	Č	Ě	A	K	K	U	Ř	E
E	Ž	E	L	E	T	P	O	Y	L
M	O	G	Z	P	R	H	C	Í	Q
Á	B	E	Ů	O	A	Ř	H	C	B
R	V	X	K	CH	C	Í	B	A	Ě
E	F	W	F	D	O	B	K	D	T
B	V	J	E	H	N	Ě	D	C	O
V	Z	A	Z	A	J	Í	Č	E	K
U	J	G	O	G	G	CH	H	N	P
R	L	Š	T	Ě	N	Ě	K	L	Q

1. ^{vypis sam} Kuře + Slepice

2. +

3. +

4. +

5. +

6. +

7. +

8. +

9. +

10. +

S	L	O	N	A	R	E	B	L	X
L	E	V	O	B	C	D	Q	K	K
E	L	O	V	C	E	CH	P	O	A
P	E	S	W	D	L	O	V	Č	CH
I	R	D	K	E	Q	Ň	Ů	K	N
C	P	K	R	F	W	R	G	A	A
E	O	L	Á	G	F	R	O	Z	Ž
H	CH	Q	V	H	Č	Ě	Ě	O	A
B	C	O	A	I	Á	T	G	K	O
R	R	Z	A	J	Í	C	K	O	T

D. Heřman, Š. Kuda, 6.A

Lapbooky 6. C

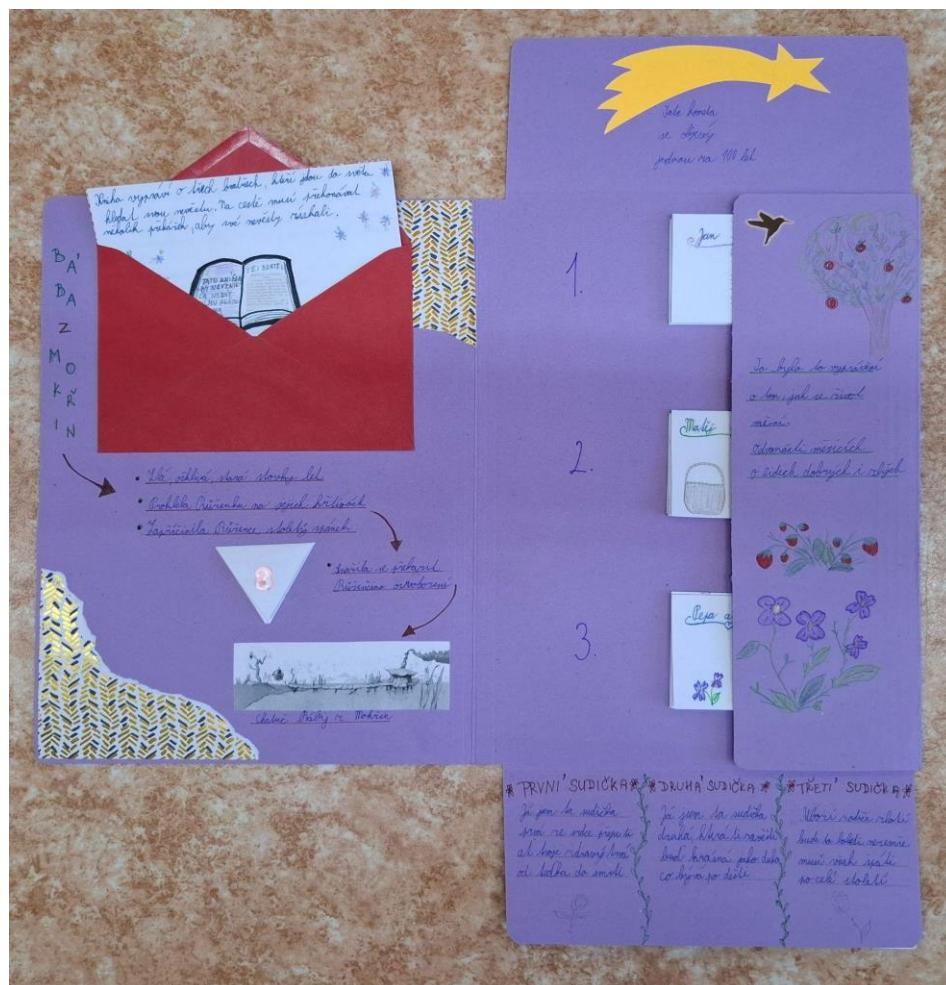
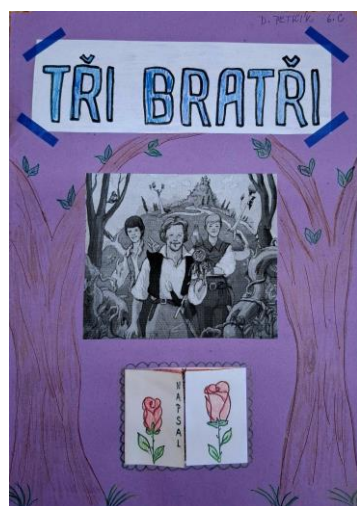
Beáta Šimáková

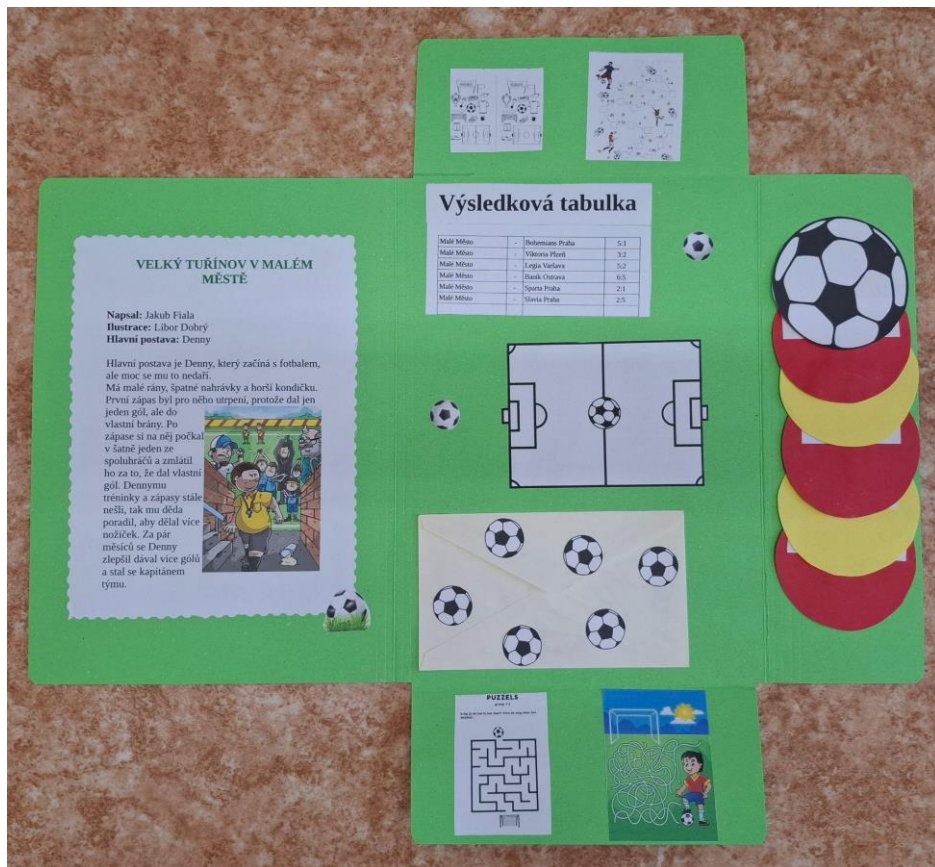
Nikola Kohútová

Kristýna Ludvíková

David Petřík

Jiří Kuthan

Kateřina Fránová

Kdybych se ocitl na opuštěném ostrově...

Schválně, co byste dělali Vy? Naši osmáci se nad tím zřejmě hluboce zamysleli, protože jejich práce jsou opravdu povedené.

Opuštěný ostrov

Jednoho horkého dne se všichni žáci 8.A probudili z bezvědomí na podivuhodné pláži. Předě všemi stála na přídi lodi třídní učitelka paní Golová. „Po dobu dvou měsíců se zde budete živit sami. Jedině tak přežijete. Být vámi bych začala spolupracovat, bude se stmívat.“, pravila učitelka. „Paní učitelkooo!“, vykřikl nějaký žák a všechny pohledy se automaticky upřely na Honzu Ondráčka. „Kde se to nacházíme, milá paní učitelko?“ Ihned odpověděla: „Na ostrově Kauai dost daleko od vašich domovů. Ještě nějaké další dotazy? Pokud ne, přeji Vám hodně štěstí.“ Usmála se a zmizela za obzorem.

Žáci se po dlouhé hádce rozdělili na děvčata a chlapce. „Holky, my jdeme po dříví a vy nám připravte něco k snědku.“, prohodil Šimon.

„Emi, Niki, večere je na vás. Snažte se něco ulovit.“, navrhla Verunka. Ema se dramaticky ohlédla na přihlížejícího pelikána a skočila po něm. „Hotovo, jídlo pro Tonda máme.“, zasmála se Emča. „Super, a co my ostatní?“, zeptaly se Áďa s Niki.

Nellu napadlo, že se rozdělí. „Jedna parta půjde lovit ryby a ostatní holky jdou na kokosy.“, navrhla.

„Kluci, máme maso. Rozdělte oheň prosím.“, přikázala Ivet. Karel, Viktor a Markové, kteří stavěli přístřešek, přikýkli. Honza Šafránek s Jirkou Němečkem šli pro další dříví.

Holky hledající kokosy narazily mezitím na druhého Jirku s Láďou, jak vyrábí potřebné nástroje.

Po úspěšném hledání obživy, kolem dívek kdosi prosvištěl na vyrobeném skatu ze dřeva. Byl to Honza, který holky vystrašil.

Večere proběhla v klidu a poté se všichni uložili ke spánku. Druhý den ráno vstaly Luci s Veru jako první a šly si popovídat. Ani si nevšimly Valči a Terky hledajících signál. „Hele Vali, něco jsem našla.“, oznámila Terka. U společné snídani všem svůj nález ukázala. Byla to vysílačka. Najednou se z ní ozve: „Dobré ráno indiáni, koukám, že nemáte co na sebe. Bylo by na čase si něco vyrobit.“ Marky vstala a chopila se vedení. Vyndala si zásobu svých přízí a zavelela: „Všichni do řady, jde se měřit!“

Po všech zjištěných rozměrech začala Marky háčkovat jako o život, div ji ruce neupadly. Večer měla vše hotovo. Áďa hrající si se všelijakou havětí ostrova, si neodpustila poznámku: „Tak tady je vedro jako na Sahaře a ona nám uháčkuje svetr. Díky Maky.“ Nakonec ale byla ráda, že něco má.

O pár dní později, kdy se kupodivu zatím nikdo neobětoval jako potrava, uslyšely holky křičící Eli. „Hej holky, tam je žralok!“, volala. Ivet beze strachu odpověděla: „To je dobrý, to šla Terez jenom plavat.“ Dívky se zasmály a zpozorovaly Natku, která si opakovala jednu ze svých choreografií. Tančila moc hezky na písničku od Tokio Hotel. Najednou i ona přestala, protože si všimla Alexe. Držel v ruce obálku, na které stálo: Milí indiáni, podle toho, co vidím, to vypadá, že nepřežijete ani dva týdny. Čekám na vás na jižní části ostrova. „Jupííí, jedeme domů!“, zavolala Verča.

Všichni úspěšně dorazili domů a ani je nenapadlo, že je nikdo nehledal. Že by náhoda?

OSTROV HRABOR

od Jana Ondráčka a Daniela Matvejeva

Díky vítězství v celostátní soutěži „Řvaní při hodině“ jsme se my, třída 8.A, dostali na ostrov Barbar. Zde se natáčela reality show:

„Survivals Česko a Chorvatsko“. Plavba k ostrovu působila i v polovině cesty dobře, když tu jsme narazili na útes. Veškeré učitele a členy posádky lodi Mormon pohltilo moře. Na nás se ovšem usmála štěstěna a dokázali jsme se dostat na ostrov Hrabor, který byl poblíž ostrova Barbar. Přežili jsme jen my, žáci.

Po několikahodinovém panikaření na pláži, se bývalá třída 8.A rozpadla na šest skupin. Na „Vlasáče, Vyhubliny, Nízkáče, Nepřeživší, Kokos a Šprty.

Hlavní potřeby, tedy jídlo a pití, jsme vyřešili tak, že pít budeme z kokosů, jíst budeme leguány a na záchod budeme chodit na vrcholky palem.

U „Vlasáčů“ se, díky Natáliině němčinářskému talentu, rozmohla diktatura.

Ve skupině „Kokos“ se odhlasoval návrh na přepadávání ostatních skupin pomocí odpalovaných kokosů. „Šprti“ se skryli na pláži. „Vyhubliny“ nepřežily samostatně ani dva dny, dokud je nezajali „Vlasáči“ a neudělali si z nich otroky.

„Nepřeživší“ se hned první den vydali do džungle, aby našli jídlo a dřevo. Z kokosového dřeva se jim podařilo postavit kajak. Ani nenastoupili do kajaku a černá puma zabila Němečka a Šafránka. Ale zatímco puma žrala jejich bezvládná těla, řval na ni Láďa: „Nemlaskej!“

„Nízkáči“ nás opustili nedávno a to v bažině. Bohužel nedosáhli na liány.

V naší skupině („Šprti“) se z Votavy stal „Ježíš“. Zbláznil se z vedra.

Říkal jsem mu: „ať padá z toho sluníčka!“

Pak začal šířit novou víru, a když se pokusil projít po vodě, tak se utopil. Poznámka: „NEBUDE NÁM CHYBĚT.“

Sedmý den našeho pobytu na ostrově vypukla válka mezi posledními třemi přeživšími skupinami. Oficiálně mezi „Vlasáči“ a „Kokos“.

„Šprti“ se usídlili na neutrálním území a vztyčili PIRÁTSKOU vlajku. Ze „Šprtů“ se stali korzárové přepadající dodávky kokosů na obě válčící fronty. Jakmile „Vlasáči“ začali prohrávat, začali „Šprti“ s plánem na svrnutí Natálie z postu „německého vůdce“. Plán se vydařil a začalo se s výrobou pěstních klínů a kvalitních oštěpů. Proti nim neměli „Kokos“ žádnou šanci.

„Kokos“ byl zajat. A Holeček, vůdce skupiny, byl vyslán do vyhnanství.

Po několika letech se podařilo postavit pořádnou kocábku. Na ní se poslední členové skupiny „Pirátů“- „Šprtů“ vydali na moře na cestu domů.

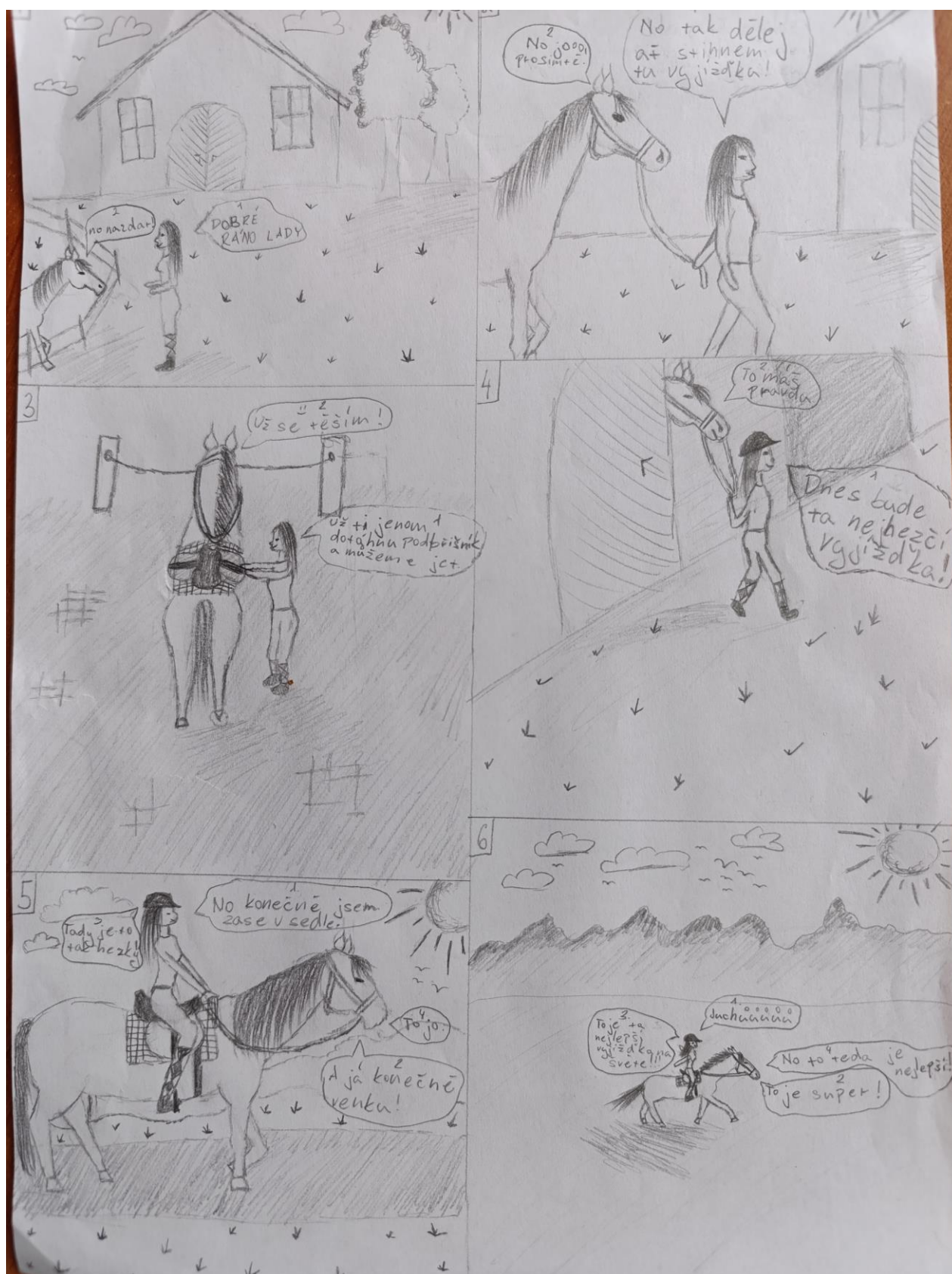
No a „Kokos“ a „Otroci“ zůstali na ostrově a žijí tam dodnes.

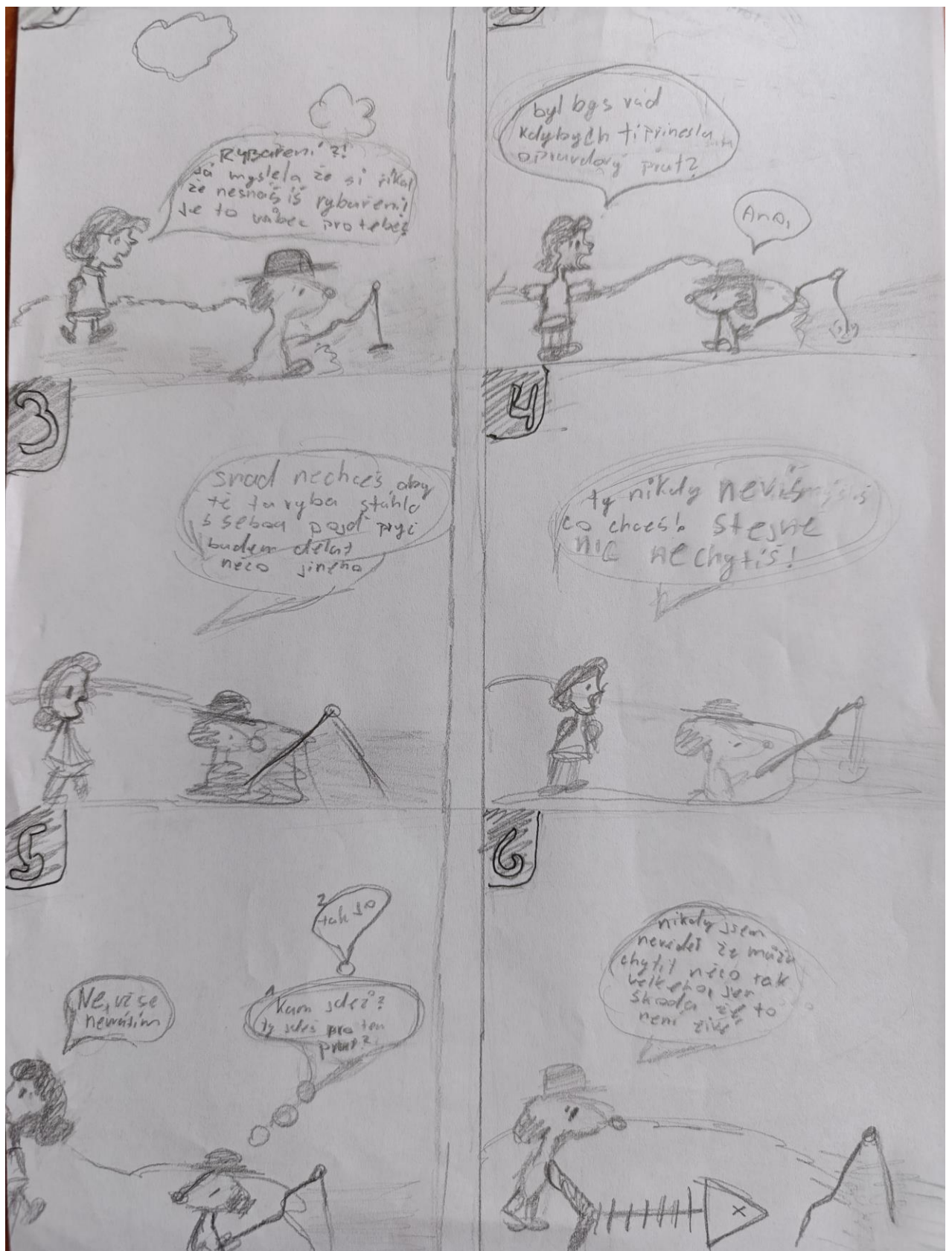
Tedy pokud se „Kokos“ nerozhodli „Otroky“ usmažit na rožni a sníst.

J. Ondráček, 8.A

Komiksy

D. Zinkeová, 6.A

Představa ideálního učitele

Když se řekne ideální učitel nebo učitelka, tak se mi vždy vybaví muž i když si myslím, že převažuje více učitelek než učitelů. Podle mě na vzhledu učitele či učitelky nezáleží. I kdyby měl staré oblečení, dřevěné boty, slaměný klobouk nebo styl, který se ani slovy popsat nedá, je to vcelku jedno. Jde hlavně o to, jak se chová k lidem a jakým stylem učí. Měl by se chovat hezky, ale ne až moc, aby jeho třída dělala nepořádek. Neměl by ale křičet a rozdávat poznámky za každou maličkost, protože je to stejně k ničemu. Mně vyhovuje, když si učitel sedne na svou vrzající židli a začne vykládat o svých historkách a dělá hodiny zajímavější. Mám ráda ale klid když se čte, takže by mohl mezitím dělat něco na svém zázračně funkčním počítači. Měl by s sebou obrovský hrnek na svůj přeceděný čaj a každou chvíli by z něj usrkával. Neměl by ale mít všechno „na salámu“ a měl by vysvětlit látku lidem tolikrát, kolikrát budou potřebovat, aniž by se cítili, jako že ho otravují. Měl by si se svými žáky vytvořit hezký vztah, aby se za ním nebáli zajít, když budou mít nějaký problém. Myslím, že by se žáci měli cítit vidění a slyšení.

V.Blechová, 9.A

Pan učitel či paní učitelka by v mém ohledu měl být nejen vzdělaný, ale i rozhodně sympatický a lidský člověk. Záleží také na tom jak staré děti či už studenty vyššího vzdělání učí. Aby si ho děti oblíbily, musí mít k nim aspoň trochu blízko. Jako ideálního učitele si představuju někoho chytrého, chápajícího a upoutávajícího, někoho kdo zvládne pobavit, zaujmout, ale také zachovat se správně v danou chvíli, umět dobře přiblížit pohled na věc a sledovat učiva, témata a další věci z jiných perspektiv. Ideální učitel nemusí být přísný a určitě na třídu neřve z malých důvodů. Také věřím v to, že by si správný učitel dokázal srovnat i tu nejdivočejší třídu.

Z. Šantrůčková, 9.A

Ideální učitel by měl být trpělivý a mít pevné nervy, obzvlášť pokud učí na druhém stupni. Měl by umět látku dobře vysvětlit i slabším dětem a ochotný ji zopakovat, pokud je potřeba. Nejdůležitější ale je, aby dokázal předat své zkušenosti ze života, a nečetl plynulý text podle osnovy. Měl by být kreativní a hodiny ozvlášťňovat zábavnou formou. V žádném případě by ale neměl své studenty jakkoliv soudit a rozdělovat je na oblíbené a neoblíbené. Svůj názor by neměl považovat za ten správný a nechat se všechny vyjádřit k tématu, pokud chtějí.

A.Čabrádková, 9.C

Velikonoční jarmark

Ve středu 9. dubna proběhl v hale školy tradiční velikonoční jarmark, kde si naši rodiče mohli zakoupit krásné ručně vyráběné dekorace na velikonoční stůl.

A fotografií z jarmarku se Vámi také rozloučíme!
My všichni z Lerchovky Vám přejeme krásné Velikonoce!

